

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI.

ZATURDAG den 20sten JUNY, 1818.

N. 25.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee, Drukker van Zyne Majesteit's Konink der Nederlanden.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

NADEMAAL het ontdekt is, dat er valsche Johannissen op dit Eiland in omloop zyn, zoo hebben Gouverneur Generaal en Raden voornoemd, noodig geoordeeld den ingezetenen dezès en der onderhoorige Eilanden hiervan by deze te verwiitigen, ten einde een ieder op zyne boede moge zyn en zich voor schade moge wachten, door geene Johannissen aan te nemen of te ontvangen, alvorens dezelve door den Gouvernements Essayeur zullen zyn nagezien en goedgekeurd.

En aangezien het voor het welzyn dezer kolonien, van het grootste belang is den maker of de makers van deze valsche Johannissen, mitsgaders hunne medepligtigen, zoo in het maken, als in het in omloop brengen derzelven te ontdekken, zoo wordt hierby eene belooning van Vyftien Honderd Pezos van achten uit de Koloniale Kas beloofd aan de genen die de makers van valsche Johannissen of hunne medepligtigen, zoo wel indienten hoogsten strafwaardigen daad zelve, als in het doen circuleren van valsche Johannissen op dit Eiland, of op een der onderhoorige Eilanden Bonaire of Aruba, aan het Officie Fiscaal zal aangeven en bekend maken, zoodanig dat de schuldigen in handen der Justitie mogen geraken en hunne misdaad moge aangetoond en bewezen worden; zullende de naam des aanbrenners, des verkiezende geheim gehouden worden.

Wordende voorts de ingezetenen dezès Eilands by deze gelast, om op Maandag den 29sten dezer Maand Juny, van 'smorgens te Acht uren, tot 'namiddags te twee uren, by onderteekende besloten Biljetten, in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, aan den Secretaris van dezen Raad, ten overstaan van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal dezer Kolonien, te komen op en aangeven hoe veel gouden Johannissen een ieder hunner, met het begin der aangifte, te Acht uren 'smorgens van den voorz: 29sten dezer, in handen had, op dat de Regering dezès Eilands aldus moge bekend worden met het getal gouden Johannissen, die op dit Eiland in omloop zyn, ten einde naar bevinding, zoodanige maatregelen tot uitroeying der valsche Johannissen en tot voorkoming van de groote schade en nadeelen waarmede de Kolonie bedreigd wordt, te kunnen nemen, als meest raadzaam zullen geoordeeld worden; zullende derhalve, de genen die in gebreken blyven de voorzeide op gave naar behooren te doen, aan zich zelve te wyten hebben, de schade en nadeelen, welke zy daardoor, mogten komen te lyden.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Cu-

raçao den 16den Juny 1818 het vyfde jaar zynèr Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve.

(was getd.) W. PRINCE, Secretaris Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam in Willemstad op Pieter Maay, Scharlo, en aan de Overzyde dezer Haven den 17den daaropvolgende.

(was getd.) W. PRINCE, Secretaris

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

NADEMAAL eenige Planters en Ingezetenen dezès Eilands, in gebreken zyn gebleven, om behoortlyke opgaven aan hunne respective District-Meesters te doen, zoodanig als de District-Meesters van hen gevorderd hebben, om aan derzelve Instructie en aan de bevelen van het Gouvernement te voldoen, en vermits diergelyke nalatigheid een verdrag in de publieke administratie te weeg brengt, en Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal buiten staat stelt om zynèr Majesteit's begeerte na te komen, zoo is het goed gevonden en besloten te gelasten, gelyk gelast word by deze:

1.—Dat de Ingezetenen dezès Eilands zullen gehouden en verpligt zyn, aan hunne respective Wyk en District-Meesters, binnen den daartoe te bepalen tyd, zoodanige behoortlyke en naauwkeurige opgaaf te doen, als de respective Wyk en District-Meesters, tot nakoming van derzelve Instructie en ter voldoening aan de orders en bevelen van het Gouvernement, telkens zullen afvorderen.

2.—Dat de gene die in gebreken blyft de gevorderde opgaaf binnen den bepaalden tyd, behoortlyk en naauwkeurig te doen; verbeuren zal eene Boete van Ps. 100. voor de Eerste maal, van Ps. 200. voor de Tweede maal, en van Ps. 3000 voor de Derde maal, buiten en behalve de Actie, welke het Officie Fiscaal, als dan zal vermeenen te hebben en moeten institueeren.

3.—Dat de zoodanige die de voorzeide Boete niet zal kunnen betalen, de Eerste keer voor den tyd van eene Maand, de Tweede keer voor den tyd van Twee Maanden, en de Derde keer voor den tyd van drie Maanden, in de gevangenis zal gesteld worden.

4.—Dat een ieder die onwillig mogte zyn, of verzuimen zal na te komen eenige aanzegging, die door zyn ofte haren Wyk of District-Meester, in opvolging van deszelfs Instructie of ontvangene bevelen, aan hem of haar mogte gedaan worden, vervallen zal in dezelve Boete of straffe als by het voorgaande Tweede en Derde Artikel bepaald is, ten zy deswegens, by eenige andere wet of dispositie anders zal zyn vastgesteld.

5.—Dat vermits, de, by Artikel 1 der

Publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal, van dato 18den Maart 1816, vermeldde aangifte, begrepen is onder de opgaven die de Ingezetenen, ingevolge het Eerste Artikel dezer, gehouden zyn te doen, en er hierby eene Boete en straffe op de genen die in het doen dier opgaven in gebreken blyven, vastgesteld zyn, de pœnaliteit die by het Tweede Artikel van de opgemelde Publicatie bepaald is, dierhalve, door de in deze vermeldde pœnaliteit zal vervangen worden, en dat het gemelde Artikel zoo wel als het daaropvolgende Derde Artikel aldus buiten werking blyven zal.

6.—Dat de hierby bepaalde Boete in drie gelyke deelen zal verdeeld worden, als een Derde ten behoeve der Koloniale Kas, een Derde voor den Wyk of District-Meester, in wiens Wyk of District dezelve zal verbeurd zyn en een Derde voor den aanbrenner.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 16den Juny 1818, het vyfde jaar Zynèr Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE,

Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam in Willemstad, op Pieter Maay, Scharlo en aan de Overzyde dezer Haven den 18den daaropvolgende.

(was getd.) W. PRINCE, Sec.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

NADEMAAL het noodig geoordeeld is, de op dit Eiland in gebruik zynde maten en gewigten wederom te doen Eyken, zoo worden de Ingezetenen hierby gelast om hunne gewigten, als mede hunne maten zoo wel van natte als van droge waren, geene uitgezonderd, binnen den tyd van acht dagen na de afkondiging dezer, en vervolgens, ingevolge de Publicatie van dato Eersten December 1812, van drie tot drie Maanden by den beëdigd Eyk meester, die door zyne Excellentie den Gouverneur Generaal zal worden aangesteld, of by de afkondiging dezer reeds mogte zyn aangesteld, te bezoigen, om geeÿkt te worden; zullende de genen die hiervan in gebreken blyven, mitsgaders de zoodanigen die ongeeykte of valsche maten of gewigten gebruiken, naar bevinding, verbeuren eene Boete van Vyftig, tot Honderd Pezos van Achten, voor de eerste maal; van Twee Honderd tot Vier Honderd Pezos van Achten, voor de Tweede maal; en van Vyf Honderd tot Een Duizend Pezos van Achten, voor de Derde maal; buiten en behalve zoodanige Actie als het Officie Fiscaal, als dan, wegens het gebruiken van

woord. Hy was een menschen vriend voor de samenleving en een sierraad in zyn professie; zyne landgenooten betreuren het verlies van een zeer kundig man in het medicinale vak. Wy voegen hierby: Dat ook op dit Eiland, gedurende eenige jaren onder het jongstleden Britsche Gouvernement Athier, Doctor Storey als een ware menschevriend zich gedragen, en veele armē lieden der verschillende Klassen hier ter plaatse, Gratis geholpen heeft. Hy kon dus gerust en met Christelyke vrymoedigheid tot een beteren geluk staat overgaan.

UIT EEN LONDENSCH PAPIER.

In het huis der gemeente den 18den Februry; is het Tractaat met Spanje gesloten, wegens de afschaffing van den slavenhandel, zeer ernstig bediscussieerd. Lord Castlereagh deed eene uitmuntende en meest voldoende redevoering over dit onderwerp. Geen tegenwerping werd door de oppositie party gedaan, dan wegens de 400,000 £ sterlings die door dit land moeten betaald worden, en hier omtrent werd eene zeer voldoende uitlegging gegeven. Van de 400,000 £ die Spanje staat te ontvangen, zouden haar van van wege dit land 200,000 £ verschuldigd zyn, zoo al het tegenwoordige tractaat niet gemaakt was. Dat het plan van Spanje, door in deze schikking toe te treden geen geld was, kan gezien worden; uit de enkelijke klaarblyke bevestigde daadzaken, dat aan dezeive door de kooplieden van Havannah, niet minder dan 2000,000 £ voor in de stand houding des slavenhandels zyn geboden. Welk kwaad haar moge aangewreven worden, het kan geene gierigheid zyn, die haar doet overgaan, om twee millioen opta offeren, aangeboden voor de verlenging van deze traffiek, en voor deszelfs vernietiging twee honderd duizend ponden te verkrygen.

HET HUWELYK.

Mr. Leopold, een oud Advokaat te Parys heeft juist een klein boekdeeltje uitgegeven waar van de titel genoegzaam, deszelfs nut en aangelegenheid bawysen kan. Dit kostelyke werk is genaamd *le livre des Epoux*, (het boek voor Echtgenooten.) Door middel van het zelve kan iedere stand der maatschappij in het huwelyk gelukkig worden. In het zelve worden alle de oorzaken afgeschetst, die ellendige vereenigingen voortbrengen, en aanleidende oorzaken zyn om wanorders en verdeeldheden in families daargestellen. In het zelve is ook tevens de leerwyze ontwikkeld, om juist mannen en vrouwen uittekiezen, om ze aan elkanderen getrouw te maken, om Jaloesie aftewenden of te genezen, of wel grillen, kyveryen, verdeeldheden, en haat te verdryven; zoo wel als om in het huwelyk eendracht en geluk te verzekeren. Zoodanig een titel is meer dan eenen genoegzame aanbeveling; byzonder daar men weet dat *le livre des Epoux* meer behelst dat de titel belooft. Het zelve ontvouwt in eene en ter gelyker tyd, de ongelegenheden, die uit het trouwen van eenen mooie vrouw voortvloeyen; de voordeelen die een lelyk wyf geven, den onderstand die by eene ryke vrouw wordt gevonden, het gevaar dat men met eene jonge vrouw loopt, de gerustheid die men met eene oude kan genieten, de tegenstydigheid waarin een man zich zeldompelt, door eene geestige vrouw te kiezen; en eindelyk de ongemakken en gevaren waar toe wy ons voorbereiden moeten, wanneer wy eene zotte, Coquette, of galante vrouw huwen. Doch door Mr. Leopolds raadgevingen te volgen, kan men zeker zyn, iedere soort van ongelukkige familieverbintenis of rampspoedig tot in den echt te kunnen ontsnappen.

VERSCHYNSELEN.

Wy hebben in een laatst gedrukt Engelsch blad gezien, dat by het gevecht op het meer Champlain, de Britsche bevelhebber kapt. Downie door de wind van een kanons kogel gedood werd. Commodore Downie, volgens dit verhaal, was juist bezig zyne lieden aan te moedigen, wanneer een zware kogel naast hem voorbyging, en hy dadelyk dood ter nederviel niet de minste teekens van leven gevende, na dat het schot hem was voorby gegaan; doch by het onderzoek van zyn ligchaam, wordt er gezegd, dat er geene zichtbare belediging aan konde bemerkt worden. Dat de zamendrukking der atmosfeer zulk eene huiten gewone uit werking zou te weeg gebracht hebben, is zeer aan vragen onderhevig. Wy hebben dikwyls van diergelyke gevallen gehoord, doch wy denken eerder, dat in alle gevallen de bal, het ligchaam moet raken, om het van het leven te berooven. Een kanons kogel enkel en alleen rakende voorby het lyf en klederen vliegende, zonder het vel te kwetzen, kan dan, denken wy, eene contusie veroorzaken, in de ingewanden, of het breeken van een ader, waar uit de

dood onmiddelyk zal voortvloeyen, schoon geene wond zichtbaar was. Echter zoude het zeer belangryk en aangenaam zyn, de gedachten van geleerden over deze buitengewone verschynselen, die zoo lang voor de ongeleerde wereld, een raadzels ynz geweest, te vernemen.

Chambersburg (Pensilvanie) 24sten Maart.—Des avonds van Dingsdag 11. tusschen licht en donker, vertoonde zich een vurige bal zoo groot als een manshoofd, waarschynelyk een Meteor van of dicht by de maan konende, snellyk daalde zy naar de waerde neder, waar zy in een aantal stukken brak; en toen verdween. Dit lucht verschynsel is door verscheiden perzonen in Chambersburg gezien.

Drie Meteoren, van den meest helderen en glansryken aart, van die welke deze lucht verschynselen eigen is, werden te Richemond gezien Dohderdags nacht den 19den 11. De eerste verscheen in den vroege avond na zonnen ondergang; dezelve was zichtbaar drie en een halve minuten lang, zich in eene Noordwestelyke rigting strekkende. Zy scheen weinige mylen van Richemond uittebarsten. Derzelve hoogte in den atmosfeer scheen niet boven weinige honderd yarden te zyn. De twee laatsten werden ten tien uren des avonds gezien, eene diergelyke vertooning als de vorige makende.

The arrivals since our last furnish no news whatever, although they are principally from places from whence we are in the habit of receiving intelligence.

His Majesty's frigate Eurydice, captain Polders, with the fleet for the Main, sailed on Saturday last, but put back next day; the whole proceeded again on Tuesday for their ports of destination.

Extract of a letter dated Suriname 6th May, 1818.

It will perhaps be interesting to you to know that in the last year 50 to 60 ships have sailed from here for Holland, and that since the 3d February of this year till the 11th of April there has been exported in 34 vessels,

6,215,633	lib. Sugar
5,612,300	Coffy,
722,772	Cotton,
18,490	Cacao.

All if course Produce of the Colony.

NORTHERN EXPEDITION.

"If an open navigation should be discovered across the Polar Basin, the passage over the Pole, or close to it, will be one of the most interesting events to science that ever occurred. It will be the first time that the problem was practically solved, with which the learned in geography are some times puzzled—that of going the shortest way between two places lying east and west of each other, by taking a direction of north and south. The passage of the Pole will require the undivided attention of the navigator. On approaching this point, from which the northern coasts of Europe, Asia, and America, and every part of them, will bear south of him, nothing can possibly assist him in determining his course, and keeping on the right meridian of his destined place, but a correct knowledge of the time, and yet no means of ascertaining that time will be afforded him. The only time he can have, with any degree of certainty, as long as he remains on or near the Pole, must be that of Greenwich, and this he can know only from good chronometers; for from the general hazy state of the atmosphere, and particularly about the horizon, and the sameness in the altitude of the sun, at every hour in the four and twenty, he must not expect to obtain an approximation even of the apparent time, by observation, and he will have no stars to assist him. All his ideas respecting the Heavens, and the reckoning of his time, will be reversed, and the change not gradual, as in proceeding from the west, or the contrary, but instantaneous. The magnetic needle will point to its unknown magnetic pole, or fly round from the point of the bowl from which it is suspended, and that which indicated north will now be south; the east will become the west, and the hour of noon will be that of midnight." *The Quarterly Review.*

FROM A LONDON PAPER.

In the House of Commons, Feb. 18, the Treaty concluded with Spain for the abolition of the Slave Trade was very fully discussed. Lord Castlereagh made an excellent and most satisfactory speech upon the subject. No objection was urged by the opposition but on account of the 400,000£. to be paid by the country, and of this a most satisfactory explanation

was given. Of the 400,000£. to be received by Spain, 200,000£. would be due to her from this country if the present Treaty had never been made. That the object of Spain in agreeing to this arrangement was not money, will be seen from the simple fact, clearly stated, that she was offered for the continuance of the Slave Trade no less a sum than 2,000,000£. by the Havannah merchants. Whatever else may be imputed to her, it cannot be avarice that induced her to sacrifice two millions proffered for the prolongation of this traffic to obtain two hundred thousand pounds for its abolition.

The Court of Assize of the Province of Limbourg, in the Netherlands, has lately pronounced sentence of death on a wretch guilty of diabolical cruelty. He is a tanner, of the name of Lambert; and had conceived towards his female servant, who had lived with him for a considerable time, a jealousy that daily manifested itself in fits of brutal passion. The unhappy woman who had escaped from him, was weak enough to be deceived by his promises, and to be induced to return. When Lambert found himself again in possession of his victim, he seized her, half murdered her with blows, and, by a refinement of cruelty, ran an awl in her neck, and pricked her eye lids with needles. The vengeance of this ruffian did not end here. He granted the unfortunate girl her life, only on condition that she would let him cut off her thumbs. To escape assassination, she resigned herself to this barbarous operation. The torturer placed a block for the purpose, and with the assistance of a hatchet separated both the thumbs from her hands.

SUTTEE: OR BURNING OF A WIDOW OF QUALITY.

The circumstance alluded to took place near Camillah, on the 27th December. Arniece of the late Rajah of Tipperah was the subject in question. About four o'clock in the evening I went to the place pointed out for the sacrifice; soon after which the procession made its appearance, to the sound of martial music; upon a cot, such as is in general made use of by Europeans, appeared the corpse at full length, elegantly dressed in the finest muslin, having his face painted after the manner of the Ruggpoots, and a star, made of numerous coloured threads and small thin pieces of bamboo, about the size of a thick darning needle, attached to his ear. Upon the same cot, in a reclining posture, was his wife, most superbly dressed in muslin and fine cloths; her hair was loose, and encircled in various wreaths of yellow flowers, having rings of pure gold in her ear and nose, and upon her wrists and ankles were rings of pure silver. Numerous attempts were made by her relations and by myself to dissuade her from the rash step she was about to take, but all to no purpose. At length, the night fast approaching, various coolies were employed to dig a hole in the ground, which was made in the form of a cross, during the making of which she repeatedly made inquiries as to its exactness. Having satisfied herself upon this subject, she then observed that there was not a sufficiency of wood to keep up a large fire till day-light, and then directed her confessor (a Brahmin) to get for her seven Suporee trees, which being brought, she then expressed a wish to have the ceremony commenced; she then descended from the cot; placed a number of cowries in a cloth, which she distributed only to her own cast, repeating a small sentence from the Vedas, and receiving for answer the words, Ram, Hori, Ram, Krishno, Hori. She was then bathed, and walked round the funeral pile (which was about six feet high) three times; was again bathed; she then distributed her wearing apparel, but retained all her ornaments. Again walked four times (in all seven) round the pile, and was again bathed. She then advanced to the pile, and spoke to her female relations, recommending their following her example, (as I was afterwards told,) desired a Brahmin to give her a black Pigeon, and resolutely stepped upon the pile. The corpse of her deceased husband was then brought, and placed close to her, which she clasped to her arms and kissed; then desired her friends to make no delay, and retired to rest—to rest, I may safely say, as upon feeling her pulse before the fire was communicated, I could not perceive the least motion in it. Fire was then communicated to the pile amidst louds shouts from the spectators, the music playing the whole time; and although the flames were very bright, yet for a time it was completely hidden from the sight by showers of short bomboos, which were thrown into it by the bystanders, both Hindoos and Mussulmen. The Sutte was a most beautiful woman. Suffice it to say, that I retired filled with sensations of a nature not the most enviable.

